

369

Wet van 26 juni 1991 tot wijziging van de Wet aansprakelijkheid kernongevallen (Stb. 1979, 225)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo wij in overweging genomen hebben, dat het noodzakelijk is de Wet aansprakelijkheid kernongevallen te wijzigen in verband met het Protocol van 16 november 1982 houdende wijziging van het op 29 juli 1960 te Parijs tot stand gekomen Verdrag inzake wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie en het Protocol van 16 november 1982 houdende wijziging van het op 31 januari 1963 te Brussel tot stand gekomen Verdrag tot aanvulling van eerstgenoemd Verdrag, en het wenselijk is enige andere wijzigingen aan te brengen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

De Wet aansprakelijkheid kernongevallen (Stb. 1979, 225)¹ wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 1, eerste lid, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Aan het slot van het onderdeel inzake het Verdrag van Parijs wordt toegevoegd:
en bij het op 16 november 1982 te Parijs gesloten Protocol bij dit Verdrag (Trb. 1983, 80).

2. Aan het slot van het onderdeel inzake het Verdrag van Brussel wordt toegevoegd:
en bij het op 16 november 1982 te Parijs gesloten Protocol bij dit Verdrag (Trb. 1983, 81).

B. Artikel 2 komt te luiden:

Artikel 2

Bij de toepassing van het Verdrag van Parijs worden de bepalingen van deze wet in acht genomen.

C. Na artikel 2 worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 2a

De in artikel 9 van het Verdrag van Parijs genoemde uitsluiting van aansprakelijkheid voor schade veroorzaakt door een kernongeval dat rechtstreeks is te wijten aan een ernstige natuurramp van uitzonderlijke aard, is niet van toepassing op de aansprakelijkheid van de exploitant van een in Nederland gelegen kerninstallatie.

Artikel 2b

Iedere persoon die met betrekking tot door een kernongeval veroorzaakte schade waarvoor de exploitant van een in Nederland gelegen kerninstallatie aansprakelijk is, schadevergoeding heeft betaald krachtens de bepalingen van een andere internationale overeenkomst dan de Verdragen van Parijs en Brussel of de wetgeving van andere Staten, verkrijgt de rechten ingevolge deze wet van de persoon die schade heeft geleden en aan wie hij de schadevergoeding heeft betaald, tot het bedrag dat hij heeft betaald. Artikel 6, onder (g), van het Verdrag van Parijs is van overeenkomstige toepassing.

D. In artikel 3 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid komt de zinsnede «overeenkomstig artikel 7, onder (b), van het Verdrag van Parijs vastgesteld op 100 miljoen gulden», te luiden:

overeenkomstig artikel 7, onder (b) (i), van het Verdrag van Parijs vastgesteld op 500 miljoen gulden.

2. In het tweede lid wordt «verhoogd» vervangen door: gewijzigd.

3. Het derde lid komt te luiden:

3. In de gevallen waarin naar het oordeel van Onze Minister van Financiën de aard van de desbetreffende kerninstallatie of van de desbetreffende nucleaire stoffen, alsmede de te verwachten gevolgen van een ongeval waarbij deze betrokken zijn dit rechtvaardigt, kan hij in overeenstemming met Onze Minister van Justitie het ingevolge het eerste en tweede lid geldende maximumbedrag van de aansprakelijkheid van de betrokken exploitant op een lager bedrag vaststellen.

E. Artikel 4 vervalt.

F. In artikel 5 komt de zinsnede «indien voldaan is aan de vereisten van artikel 10(a) van het Verdrag van Parijs» te luiden:

indien voldaan is aan de vereisten van artikel 10, onder (a), van het Verdrag van Parijs.

G. Artikel 6 komt te luiden:

Artikel 6

1. Onverminderd de vervaltermijnen, genoemd in het tweede, vierde en vijfde lid, verjaart een rechtsvordering tot schadevergoeding door verloop van drie jaren na de aanvang van de dag waarop de betrokkene of, indien hij een wettelijke vertegenwoordiger heeft, deze laatste kennis draagt of redelijkerwijs kennis had behoren te dragen van de schade en van de aansprakelijke exploitant. Artikel 2013 van het Burgerlijk Wetboek is van overeenkomstige toepassing.

2. Het recht op schadevergoeding vervalt:

a. ter zake van schade aan personen, indien niet binnen dertig jaren na de datum van het kernongeval een rechtsvordering is ingesteld;

b. ter zake van alle andere schade, indien niet binnen tien jaren na de datum van het kernongeval een rechtsvordering is ingesteld.

3. Voor de aansprakelijkheid van de exploitant met betrekking tot alle vorderingen tot schadevergoeding welke zijn ingesteld na een termijn van tien jaren na de datum van het kernongeval, doch voor het verstrijken van een termijn van dertig jaren na het kernongeval, worden door de Minister van Financiën verzekeringsovereenkomsten aangegaan of andere garanties verstrekt als bedoeld in artikel 8.

4. Rechtsvorderingen tot schadevergoeding ingesteld na een termijn van tien jaren na de datum van het kernongeval laten onverlet het recht op schadevergoeding van een ieder die een rechtsvordering heeft ingesteld binnen die termijn.

5. In geval van schade veroorzaakt door een kernongeval waarbij splijtstoffen of radioactieve producten of afvalstoffen zijn betrokken die ten tijde van het ongeval zijn gestolen, verloren, geworpen of verlaten en niet opnieuw in bezit zijn genomen, vervalt het recht op schadevergoeding twintig jaren na de datum van de diefstal, het verlies, de werping of het verlaten.

H. In artikel 7, tweede lid, wordt na «geëxploiteerd» ingevoegd: , met inbegrip van iedere andere opstal op dat terrein waar zich radioactieve stoffen bevinden.

I. In artikel 8 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het cijfer 1 voor het eerste lid vervalt.
2. Het tweede lid vervalt.

J. In artikel 9 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid komt de zinsnede «Voor zover de uit andere financiële zekerheid beschikbaar komende middelen» te luiden: Voor zover de uit de financiële zekerheid, bedoeld in artikel 10, onder (a), van het Verdrag van Parijs beschikbaar komende middelen.

2. In het tweede lid wordt «andere financiële zekerheid» gewijzigd in: financiële zekerheid.

K. De artikelen 10, 11 en 13 tot en met 17 vervallen.

L. Artikel 18 komt te luiden:

Artikel 18

Bij de toepassing van het Verdrag van Brussel worden de bepalingen van deze wet in acht genomen.

M. In artikel 19 komt de zinsnede «Voor zover het in artikel 3 van deze wet genoemde maximumbedrag» te luiden: Voor zover het ingevolge artikel 3 van deze wet geldende maximumbedrag.

N. De artikelen 20 tot en met 23, en 25 vervallen.

O. In artikel 27 wordt de zinsnede «de artikelen 1-17» vervangen door: de hoofdstukken I, II en IV A.

P. In artikel 28, tweede lid, wordt de zinsnede «de artikelen 10, 11, 13-17 en 29, eerste lid» vervangen door: hoofdstuk IV A.

Q. In artikel 28a worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid wordt de zinsnede «een miljard gulden» gewijzigd in: vijf miljard gulden.
2. In het derde lid wordt de zinsnede «zijn de artikelen 21 tot en met 25» vervangen door: is artikel 24.

R. Na artikel 28a wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 28b

Onze Minister van Financiën kan voor het ingevolge de artikelen 19 of 28a door de Staat beschikbaar stellen van openbare middelen een door hem te bepalen bedrag aan de exploitant in rekening brengen.

S. De artikelen 29 en 31 vervallen.

T. In artikel 32 wordt de zinsnede «een miljard gulden» gewijzigd in: vijf miljard gulden.

U. Na artikel 32 wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK IV A

Procesrecht

Artikel 32a

1. In eerste aanleg is bij uitsluiting bevoegd de rechtbank te 's-Gravenhage.

2. Indien redelijkerwijs rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid dat het totaal der vorderingen het maximumbedrag van de aansprakelijkheid van de exploitant uit hoofde van artikel 3 van deze wet overtreft, legt de rechtbank te 's-Gravenhage op verzoek van een belanghebbende, de exploitant en Onze Minister van Financiën gehoord, ter zake van de vergoeding van de schade een verbod van betaling op, wijst zij een rechter-commissaris aan ter vaststelling van de staten van verdeling van de bedragen bedoeld in artikel 32f, eerste lid, aanhef en stelt zij tevens een commissie van vereffenaars in, hierna te noemen: de commissie. De rechtbank kan meer dan één rechter-commissaris benoemen en kan een rechter-commissaris bij defungeren vervangen. Zij kan wijzigingen aanbrengen in de samenstelling van de commissie.

3. De beschikking, bedoeld in het tweede lid, wordt door de griffier aanstonds ter kennis gebracht van de exploitant en de verzekeraars of andere personen die financiële zekerheid als bedoeld in artikel 10, onder (a), van het Verdrag van Parijs hebben gesteld, alsmede van Onze Minister van Financiën. De beschikking wordt voorts door de griffier aanstonds bekend gemaakt in de Staatscourant, onder vermelding van het bepaalde in de tweede zin van het vierde lid.

4. Betalingen in strijd met een verbod als bedoeld in het tweede lid zijn van rechtswege nietig vanaf het moment waarop degene die de betaling verrichtte kennis heeft verkregen van de beschikking. Vanaf dat moment worden alle vorderingen tot vergoeding van de schade ter verificatie ingediend bij de commissie door de overlegging van een rekening of andere schriftelijke verklaring aangevende de aard en het bedrag der vordering vergezeld van de bewijsstukken of een afschrift daarvan. De commissie zendt aanstonds een afschrift van alle ingediende stukken aan de exploitant en aan Onze Minister van Financiën.

5. De exploitant en de verzekeraars of andere personen die financiële zekerheid als bedoeld in artikel 10, onder (a), van het Verdrag van Parijs hebben gesteld, alsmede de Staat, zijn verplicht op bevel van de rechter-commissaris op een door de commissie aan te wijzen rekening de bedragen te storten benodigd voor de voldoening aan het bepaalde in artikel 32h, met dien verstande dat het totale door ieder van deze personen afzonderlijk te storten bedrag wordt verminderd met de bedragen die deze persoon ter zake van de vergoeding van de schade heeft betaald voor het moment waarop hij kennis heeft gekregen van de beschikking bedoeld in het tweede lid.

6. Op de ingevolge het vijfde lid gestorte bedragen kan geen beslag worden gelegd.

Artikel 32b

1. De commissie treedt, al dan niet op verzoek van een der personen die ingevolge artikel 32a, vijfde lid, verplicht zijn tot storting, of uit eigen beweging, naar aanleiding van de indiening van een vordering met belanghebbenden in overleg.

2. De commissie kan te allen tijde door haar aan te wijzen deskundigen raadplegen.

3. De rechter-commissaris bepaalt, de commissie gehoord hebbende, telkens wanneer daartoe aanleiding is de dag of de dagen met bepaling van tijd en plaats, waarop door hem zal worden overgegaan tot verificatie van ingediende vorderingen.

4. De commissie is bevoegd van een schuldeiser overleggen van ontbrekende stukken en inzage van de oorspronkelijke bewijsstukken te vorderen.

5. De commissie stelt een lijst op van de ingediende vorderingen, met summier vermelding van de gronden waarop zij het voornemen heeft een vordering op een in artikel 32c, eerste lid, bedoelde zitting te betwisten. Deze lijst ligt gedurende ten minste drie weken voor de dag voor de verificatie bestemd, ter griffie ter kosteloze inzage voor ieder.

Artikel 32c

1. Op de ingevolge artikel 32b, derde lid, bepaalde dag of dagen houdt de rechter-commissaris in tegenwoordigheid van de commissie of van één of meer van haar leden één of meer openbare zittingen.

2. Alle schuldeisers, de personen die ingevolge artikel 32a, vijfde lid, verplicht zijn tot storting, als ook de commissie kunnen ter zitting een vordering betwisten.

3. Vorderingen die niet worden betwist, worden door de rechter-commissaris vastgesteld op het beweerde bedrag.

4. Ingeval van betwisting van een vordering verwijst de rechter-commissaris partijen, zo hij hen niet kan verenigen, naar een of meer door hem te bepalen terechtzittingen van de rechtbank ter beslissing van het punt van geschil.

Artikel 32d

1. Verschijnt de schuldeiser die de verificatie vraagt, niet op de terechtzitting, waarnaar de zaak ingevolge artikel 32c, vierde lid, is verwezen, dan wordt hij geacht zijn vordering, voor zover zij betwist is, te hebben ingetrokken.

2. Verschijnt hij die een vordering heeft betwist niet, dan wordt hij geacht deze betwisting te hebben laten varen.

3. De rechtsgang na een verwijzing verloopt voor het overige overeenkomstig het bepaalde in het Eerste Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

Artikel 32e

1. Na afloop van de in artikel 32c bedoelde zittingen, of, indien deze tot een betwisting aanleiding hebben gegeven, nadat daarover onherroepelijk is beslist, wordt door de commissie een staat van verdeling opgemaakt en aan de goedkeuring van de rechter-commissaris onderworpen.

2. De staat van verdeling vermeldt afzonderlijk de iedere schuldeiser toekomende rente, alsmede te wiens laste de kosten van het geding komen.

Artikel 32f

1. Indien het totaal der vorderingen het maximumbedrag van de aansprakelijkheid van de exploitant uit hoofde van artikel 3 van deze wet, het bedrag genoemd in artikel 3, onder a), van het Verdrag van Brussel of het in artikel 28a, eerste lid, van deze wet genoemde bedrag overtreft, zijn op de vorderingen telkens voor zover zij vergoed kunnen worden uit deze bedragen de navolgende regels van toepassing:

a. wanneer de vorderingen uitsluitend betreffen schade aan personen, worden zij in evenredigheid gekort;

b. wanneer de vorderingen uitsluitend betreffen niet onder a bedoelde schade, worden zij in evenredigheid gekort;

c. wanneer de vorderingen betreffen zowel schade als bedoeld in a als schade bedoeld in b, wordt twee derde van het betrokken bedrag uitsluitend bestemd voor de voldoening van de vorderingen als bedoeld in a, welke vorderingen – zo nodig – in evenredigheid worden gekort, terwijl het overblijvende bestemd zal worden voor de voldoening van de vorderingen als bedoeld in b en voor de vorderingen als bedoeld in a, voor zover deze nog onvoldaan zouden blijven. Blijft overeenkomstig de vorige zinsnede na voldoening van de vorderingen als bedoeld in a een bedrag over, dan zal het overblijvende bestemd worden voor de voldoening als bedoeld in b, voor zover deze nog onvoldaan zouden blijven.

2. Bij de toepassing van artikel 28a bedraagt de vergoeding voor vorderingen ter zake van schade aan personen, die worden ingesteld na een termijn van tien jaren na de datum van het kernongeval, ten minste tien procent van het door de Staat beschikbaar te stellen bedrag.

Artikel 32g

1. De door de rechter-commissaris vastgestelde staat van verdeling ligt gedurende drie maanden ter griffie van de rechtbank ter kosteloze inzage van partijen. Dezen kunnen gedurende deze termijn bij de rechtbank tegen de staat van verdeling in verzet komen door indiening van een met redenen omkleed bezwaarschrift ter griffie.

2. Na afloop van de termijn geeft de rechtbank haar beschikking, nadat zij partijen heeft gehoord of behoorlijk doen oproepen.

Artikel 32h

Nadat een staat van verdeling door de rechter-commissaris of, indien tijdig verzet is gedaan, door de rechtbank is vastgesteld betaalt de commissie aan de schuldeisers de hun toekomende bedragen.

Artikel 32i

1. De rechter-commissaris kan gedurende de termijn die voorafgaat aan de vaststelling van de staat van verdeling op voorstel van de commissie aan degenen die schade hebben geleden ten gevolge van een kernongeval de nodige voorschotten verlenen. Artikel 32a, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

2. Gedurende de in het eerste lid bedoelde termijn kan de rechter-commissaris bovendien een voorlopige staat van verdeling vaststellen. In dat geval zijn de artikelen 32a, vijfde lid, en 32e tot en met 32h van overeenkomstige toepassing.

3. De rechter-commissaris kan bepalen dat door schuldeisers aan wie op grond van het bepaalde in het eerste of het tweede lid een uitkering wordt gedaan, een door hem aan te wijzen vorm van zekerheid wordt gegeven.

Artikel 32j

1. De beschikkingen van de rechter-commissaris, de beschikking van de rechtbank tot inwilliging van een verzoek als bedoeld in artikel 32a, tweede lid, alsmede de beschikking van de rechtbank krachtens artikel 32g, tweede lid, zijn niet vatbaar voor hoger beroep, noch voor beroep in cassatie.

2. De wijze en de plaats van indiening van de vorderingen bij de commissie, de beschikkingen van de rechter-commissaris en die van de rechtbank krachtens artikel 32g, tweede lid, alsmede alle nederleggingen worden door de commissie op een door de rechter-commissaris te bepalen wijze ter kennis van belanghebbenden gebracht.

3. Behoudens de toepassing van de artikelen 56, 57 en 58 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering komen de kosten voortvloeiende uit de toepassing van dit hoofdstuk ten laste van de personen die ingevolge artikel 32a, vijfde lid, verplicht zijn tot storting, naar rato van het door hen verschuldigde.

Artikel 32k

Op een verzoek krachtens artikel 32a, tweede lid, zijn de artikelen 429a tot en met 429r van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van toepassing voor zover in deze wet geen afwijkende regeling is getroffen.

ARTIKEL II

Onze Minister van Justitie stelt de nummering van de artikelen van de Wet aansprakelijkheid kernongevallen in een doorlopende reeks vast. Hij draagt zorg dat de overeenkomstig de vorige volzin bijgewerkte tekst van die wet in het Staatsblad wordt geplaatst.

ARTIKEL III

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip. Zij is slechts van toepassing ten aanzien van aansprakelijkheid, voortvloeiende uit een kernongeval dat na het inwerkingtreden heeft plaatsgevonden.

¹ Gewijzigd bij de wet van 25 oktober 1989, Stb. 490.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Kamerstukken II 1987/88, 1988/89, 1990/91, 20 374.

Hand. II 1990/91, blz. 4046-4055; 4061-4069.

Kamerstukken I 1990/91, 20 374 (276).

Hand. I zie verg. d.d. 25 juni 1991

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 26 juni 1991

Beatrix

De Minister van Financiën,
W. Kok

De Staatssecretaris van Justitie,
A. Kosto

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

De Minister van Economische Zaken,
J. E. Andriessen

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
J. R. H. Majj-Weggen

Uitgegeven de *achttiende* juli 1991

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin